

MYND: PRIVAT

Monika í fyrsta flokki í Sveis

Minni úr Sveis og lív í Føroyum

MONIKA STAUSS JOENSEN HEVUR Í NÝGGJARI **BÓK** SAVNAÐ
UPPLIVINGAR, **MINNISBITAR** OG MYNDIR FRÁ **BARNAÁRUNUM**
Í **SVEIS** OG TÍÐINI, TÁ IÐ HON **KOM** TIL **FØROYA** AT BÚGVA

BÓK

Eyðun Klakstein
eydun@socialurin.fo

Monika Stauss Joensen, sum er ættað úr Sveis og býr í Leirvík, hevur í bókini *Edelweiss og sólarkaffi* savnað saman upplivingar, stuttligar minnisbitar og myndir frá barnaárunum og tíðini, tá ið hon kom til Føroya. Hon hevur kryddað tað við góðum ráðum, yndisuppskriftum og lottum ítrivi fyri børn og vaksin – stutt sagt eitt sindur av hvørjum úr Sveis og úr Føroyum!

Edelweiss og sólarkaffi er ikki ein bók, tú endiliga skalt lesa úr einum enda í annan. Bókin er býtt sundur í fyra partar, sum fylgja árstíðunum. Hetta sæst aftur í bæði teksti og teimum nógvu myndunum, sum eru í bók-

ini. Gomlu familjumyndirnar úr Sveis, sum pápi Moniku hevur tikið tær flestu av, og nýggju myndirnar, ið eru tiknar serliga til bókina, eru allar knýttar at tekstinum og eru við til at gera hann livandi og bókina vakra og prýðiliga.

Samanrenningin

Monika Stauss Joensen er fødd og uppvaksin í Sveis. Í 1982 kom hon til Føroyar, giftist og búsettist í Leirvík. Hon er mamma at fyra børnum.

Monika er violinleikari, hevur starvast í Musikkskúlanum síðani 1983 og verið í Føroya Symfoniorkestri, síðan tað var stovnað. Hon hevur spælt konsertir bæði í útlandum og runt um í Føroyum. Hon hevur tvær ferðir givið fløgu út við klassiskum tónleikaperlum saman við klaverleikaranum Birgitte Schnakenburg.

Og nú roynir hon seg sum høvund av eini øðrvísi og frískari bók. Heitið á bókini sipar til, at Monika er úr Sveis, og at bókin speglar hesa samanrenningina millum Sveis og Føroyar.

KLUMMAN

Simona Weihe

Jólagávur

Minnast tit, hvussu tað var fyri nøkrum árum síðan at keypa eina jólagávu til onkran kærán uttanlands? Bundnaturríklæði, siðbundnar hosur, vøttur og troyggiur. Onki ilt um tað, men tað var so nøkulunda úrvalið! Jú, og so ikki at gloyma lundarnar á småsteinum og dukkurnar í tjóðbúnanum, sum vórðu seld sum minnislutir um Føroyar. Mintu onkursvegna um kiksaðu krússini við Margrethu drottning og prinsgemalinum málað á, sum tú kundi vinna í Tivoli í Keypmannahavn.

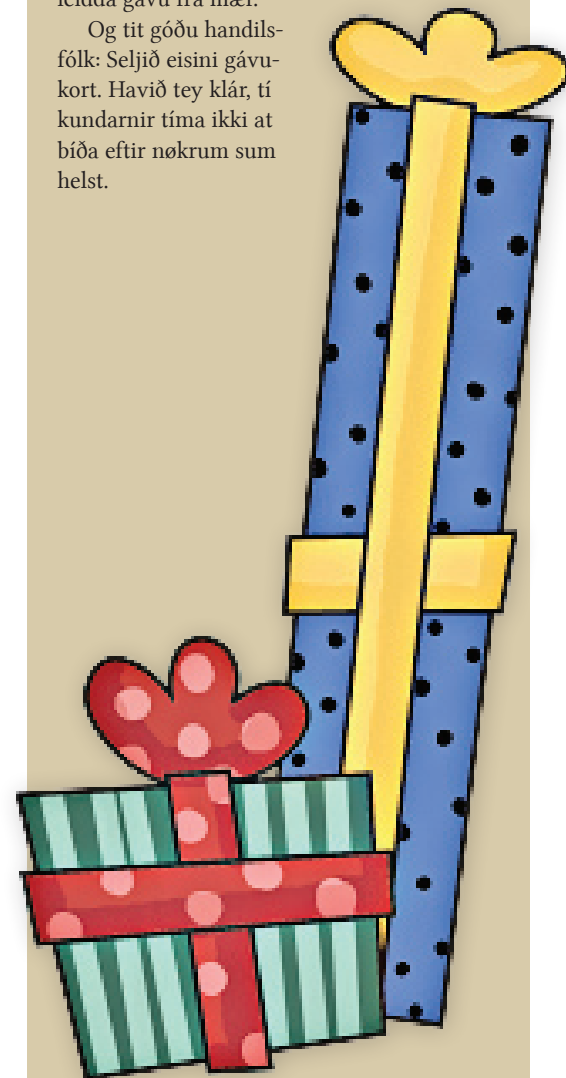
Í dag er úrvalið eitt heilt annað: Smúkkur, brúkslutir, pyntilutir, taskur, klæði – bundin ella seymað o.s.fr. Hugflogið er stórt og framleiðslurnar á hædd við einhvørja útlenska vøru, vit eru von við at keypa.

Ikki at gloyma bókaútgávurnar, sum eru bæði nógvar og fjølbroyttar. Tú finnur lætt til bókur til einhvønn áhuga og til allar aldursbólkar.

Og tað er jú óført, tá mær dámar sera væl at keypa føðingardags- og jólagávur! Hugs altíð nógv um, hvat hvør skal fáa. Finni eg føroyskt framleiddar vørur, er tað bara óført. Gleði meg longu til jólagávukeypið, sum tykist fara at vera hugaligari enn nakrantíð, tí úrvalið er so fjølbroytt.

So eg vænti, at í ár verður tað ikki bara vinkonan í Danmark, sum fær føroyskt framleidda gávu frá mær.

Og tit góðu handilsfólk: Seljið eisini gávu-kort. Havið tey klár, tí kundarnir tíma ikki at bíða eftir nøkrum sum helst.

So segði hann...

– *Tað er greitt, at vit hava nakrar avbjóðingar. Vit hava ein yvirkapasitet av flogførum, og tí mugu vit fáa fleiri orðrar í bókina.*

Jørgen Holme, nýggjur stjóri í Atlantsflogi

